

Intervju med Sven Åge Birkeland, BIT Teatergarasjen 2008

00.00-08.15	Om bakgrunn fra Søgne, studier i Stavanger, Bergen fra 1982. Avbrutt MA-grad i teatervitenskap om Europeisk avantgarde-teater med Knut Ove Arntzen som veileder. Teater i stedet for film, men kun teoretisk. Oppstart av Bergen Internasjonale Teaterfestival 83/84 med Preben Faye-Schjøll og Tone Tjemsland
08.15-25.10 20 spm om å bli "institusjonalisert"	Om motivasjon i opprøret mot det borgerlige teateret og om styring, kompetansebygging og egen rolle i BIT Teatergarasjen. BIT fra festival til lokaler i 1989/1990. Om valget av navnet Teatergarasjen. Om prosessen mot nytt bygg (2008-2012) "Vi har aldri stått i kø for å få lov til å gjøre ting". Om å være tidligere enn de andre på å presentere internasjonale navn. Om totalansvar for programmering og internasjonale kontakter.
25.10-31.30	Hvorfor dans? Kritikk av dansen som kunne oppleves midt på 80-tallet og veien inn til dans via Kjetil Skøien. Om Wim Vanderkeybus og <i>What the body does not remember</i> i Grieghallen, Rosas, Hooman Sharifi.
31.30-39.00	Om strategiarbeid i BIT og Oktoberdans som et hovedverktøy for å utvikle norsk dans. Om Festspillene i Bergen og byens særstilling i kunstnerisk nybrottsarbeid.
39.00-43.20	Om satsingen på Ingun Bjørnsgaard og Hooman Sharifi. Om å tjene lite på arbeidet og dermed fristilles til selvstendige valg. Kommentar til brytninger og plassering i forhold til CODA og Dansens Hus "Diversitet gir kvalitet".
43.20-49.00	Om yngre og eldre kunstnere. Kommentarer til 2008-situasjonen for dans som privilegert. Om faren ved "uniformering i en vokseprosess". Om sentrum og periferi "dansemakten" i forhold til Norge utenfor Oslo.
49.00-53.50	Om kontinuitet og Heine Avdal som eksempel. Om spørsmålet om "hva dans kan være" i tillegg til "hva dans er". Advarsel mot at Dansens Hus får for stor definisjonsmakt.
53.50-59.30 59.30-1.05.50	Om ambisjonen om å følge kunstfeltet vs. å orientere seg i dans alene. Om publikum og entusiasmen for å gi publikum noe nytt og jakten på nye kunstnere. Kommentarer om samtidens tendens til uniformering og krav til originale stemmer. Opplevelsen av at dans nesten ikke fantes på 80-tallet. Utfordringen i veksten i feltet.
1.05.50-1.12.15	Distriktpolitiske kommentarer og økonomi i 2008 (jfr. nytt hus for Dansens Hus og ny Opera med scene 2)
1.12.15-1.23.30	Om å få produsere i storformat og betraktninger om økonomi, infrastruktur og kunstneriske sider ved dette. Om trender i forhold til dansekunst som fysisk eller konseptuelt orientert.
1.23.30-1.37.10 1.32.40 1.37.10-	Om co-produksjon og prosesser bak. Om kulturpolitikk: Bergensaksjonen "Kunstnernes veiplan" som førte til en kunstplan i Bergen. Understreking av betydningen av kompetanse og planarbeid. Om å bli møtt som "en fra distriktet" på statlig nivå. Ros til dansekunsten for politisk arbeid. Om publikumsbygging, tillit, profilering og tid. Om endringer av dansens status og synlighet. Betraktninger over kunst

1.49.30	som "elitistisk". Kunsten å få folk "ut av stolene". Avsluttende kommentarer: "Alt det beste har vi foran oss" – om å være "på hugget". - og litt statistikk på slutten: BITs rolle som internasjonal formidler. Norge som mest offensiv i Skandinavia.
---------	---